

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 2 maja 2012 r. r.

DOLiS/DEC-389/12/27910, 27912

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana K. H., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A. ,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana K. H., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A., zwany dalej również Bankiem. W jej treści Skarżący zakwestionował poprawność stosowanej przez Bank „procedury nie wyrażania zgody przez klientów banku na kontakty w celach promocyjnych i marketingowych”. Jak wskazał, podpisując umowę z Bankiem wyraził dwie zgody dotyczące kierowania wobec jego osoby ofert marketingowych. Tymczasem domagając się zaprzestania prowadzenia wobec niego takiej działalności konieczne było „nie wyrażenie” przez niego zgody trzy razy, co uznał za niezgodne z prawem. Mając na uwadze powyższe Skarżący wniósł „o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec osoby, która jest odpowiedzialna za powstanie błędu przy przetwarzaniu danych osobowych” oraz wydanie decyzji nakazującej zaprzestanie przetwarzania jego danych osobowych w takim celu.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pan K. H. zawarł z Bankiem dwie umowy: umowę o prowadzenie rachunków oszczędnościowo rozliczeniowych oraz o korzystanie z kart płatniczych Banku.
2. W § 4.1 umowy o prowadzenie rachunków oszczędnościowo rozliczeniowych zawarta została klauzula zgody posiadacza rachunku na „przetwarzanie danych osobowych go dotyczących przez Grupę [...] Banku, w skład której wchodzi spółki powiązane kapitałowo z Bankiem S.A., inne niż Bank S.A., w celach promocyjnych i marketingowych, w szczególności rozumianych jako akcje wysyłkowe materiałów informacyjnych, kierowane bezpośrednio do Klientów Banku”, którą to zgodę Skarżący wyraził oraz w części umowy określonej jako „K.” klauzula zgody „na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy o świadczenie usług drogą elektroniczną z dnia 18 lipca 2002 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204)”, którą to zgodę Skarżący również wyraził.
3. W związku z ciągłym kierowaniem przez Bank wobec Skarżącego akcji promocyjnych i marketingowych, Skarżący skontaktował się z infolinią Banku, podczas której to rozmowy został poinformowany, że „aby zakończyć kontakt reklamowy ze strony banku wystarczy jeśli 2 razy zaznaczę NIE przy punktach · »Zgoda na przesyłanie inf. handl. drogą elektroniczną« i · »Zgoda na reklamę spółek Banku SA w sekcji »Ustawienia i Konfiguracja« w dostępnym dla mnie »serwisie transakcyjnym« [...]».
4. Mimo, iż Skarżący postąpił zgodnie z udzielonymi mu przez rozmówcę wskazówkami, po pewnym czasie skontaktował się z nim pracownik Banku w celu przedstawienia mu oferty dotyczącej karty Banku.
5. W celu wyjaśnienia powyższej sytuacji Skarżący ponownie skontaktował się z infolinią Banku. Podczas tej rozmowy uzyskał informację „że poza zaznaczeniem NIE w systemie transakcyjnym muszę jeszcze oddzielnie poprosić o zaznaczenie niewyrażania zgody na infolinii”.
6. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Bank oświadczył, iż „obecnie w Banku nie są przetwarzane dane osobowe Skarżącego w celach marketingowych”. Ponadto odnośnie kwestionowanej przez Skarżącego procedury odnotowywania Bank wyjaśniał, iż „Skarżący dwukrotnie kontaktował się z Bankiem w celu złożenia sprzeciwu na przetwarzanie danych go dotyczących danych w celach marketingowych, w dniach [...] czerwca 2011 r. i [...] grudnia 2011 r., i na podstawie uzyskanych informacji:
1. samodzielnie wycofał swoją zgodę na przetwarzanie przez Bank dotyczących go danych w celu oferowania usług i produktów podmiotów z Grupy Banku SA, jak również przesyłania informacji handlowych drogą elektroniczną za pośrednictwem serwisu transakcyjnego; 2. pracownik Banku odnotował jego sprzeciw na przetwarzanie dotyczących go danych w celach marketingu usług i produktów własnych Banku”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem, co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Stosownie do treści art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych.

Z kolei w myśl art. 32 pkt 8 ustawy, stanowiącego o uprawnieniu osób zainteresowanych, a więc tych których dane dotyczą, do kontroli procesu ich przetwarzania, każdej osobie przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych.

W przedmiotowej sprawie rozstrzygające znaczenie ma fakt, iż Bank nie przetwarza aktualnie danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych. Bank w wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi wskazał, iż „obecnie w Banku nie są przetwarzane dane osobowe Skarżącego w celach marketingowych”. Brak jest zatem podstaw do sformułowania wobec tego podmiotu nakazu zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego w tym celu. Stosownie bowiem do treści art. 18 ustawy, Generalny Inspektor wydaje nakaz przywrócenia stanu zgodnego z prawem, w sytuacji, gdy stwierdzi naruszenie przepisów ustawy. Z przywołanego przepisu wynika zatem, iż warunkiem wydania przez organ nakazu przywrócenia stanu zgodnego z prawem jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej, a takie, jak wskazano powyżej, w przedmiotowej sprawie nie istnieje.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż Generalny Inspektor nie dopatrył się nieprawidłowości w procesie odnotowywania przez Bank dyspozycji Skarżącego odnośnie zaprzestania kierowania wobec niego ofert marketingowych.

Jak wskazano powyżej, przetwarzanie danych osobowych w celu realizacji prawnie usprawiedliwionego celu administratora danych tj. marketingu produktów własnych, stanowi samodzielną przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych (art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 1 ustawy). Oznacza to, iż na przetwarzanie danych osobowych w ww. celu administrator nie musi pozyskać zgody osoby, której dane dotyczą. Osoba ta natomiast w sytuacji, gdy

nie godzi się z tym proces ma prawo wnieść sprzeciw wobec przetwarzania jej danych osobowych w celach marketingowych na podstawie art. 32 pkt 8 ustawy.

Zgodę osoby, na przetwarzanie jej danych osobowych w celach marketingowych administrator danych obowiązany jest natomiast pozyskać w sytuacji, gdy chce wobec niej prowadzić marketing produktów innych podmiotów. Taka zgoda, stosownie do treści art. 7 pkt 5 ustawy, może być odwołana w każdej chwili.

Skarżący, podpisując opisane na wstępie umowy, wyraził dwie zgody dotyczące kierowania wobec niego ofert marketingowych. Jedną, jak wskazano wyraźnie w treści dotyczącej jej klauzuli, na przetwarzanie danych w celach marketingowych i promocyjnych podmiotów z Grupy Banku jednakże innych niż Bank S.A. oraz zgodę „na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy o świadczenie usług drogą elektroniczną”. Następnie obie ww. zgody cofnął, odznaczając je w systemie transakcyjnym.

Z powyższego wynika zatem, iż Bank prowadził wobec Skarżącego działania marketingowe w oparciu o dwie ustawowe przesłanki przetwarzania danych osobowych mianowicie: wyrażone przez Skarżącego zgody, w tym zgodę na przetwarzanie danych osobowych w celach marketingowych i promocyjnych podmiotów innych niż Bank, ale należących do Grupy Banku (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy) oraz w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 23 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 1 ustawy tj. marketing produktów własnych, na którą to działalność Bank zgody Skarżącego nie potrzebował. Cofnięcie przez Skarżącego opisanych wcześniej zgód, skutkowało zatem jedynie zakazem kierowania do Skarżącego ofert marketingowych podmiotów innych aniżeli Bank, ale z Grupy Banku, natomiast nie stanowiło równoczesnego zakazu przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celu marketingu produktów własnych Banku. Dopiero podniesienie przez Skarżącego, iż nie życzy sobie kierowania do niego ofert marketingu własnego Banku mogło taki skutek odnieść i słusznie Bank potraktował to żądanie Skarżącego jako sprzeciw.

Reasumując, kwestionowane przez Skarżącego działanie Banku było zgodne z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).